

կերակրով եւ այլով պահապանութեամբ, եւ աղօթիկն վասն հոգւոց ննջեցելոց, եւ հոգեւոր ուրախութիւնս առնէին:

Յիւրաբանչիւր ամի 17 ապրիլի կասարէին, եւ ցայժմ եւս կասարէն զսօն մի գոր կոչեն *նաղըշարսն*, որ նշանակէ *նոր ծաղիկ բնծայել*. որոյ աղագաւ եւ սովոր են յայնմ աւուր կոյս աղջկունք եւ հարսունք ժողովիլ եւ երբալ իղաւս, հաւաքել ծաղկունս եւ միմեանց բնծայել: Երբ հարցի եւ նոցա զխորհուրդ արարողութեանս, պատասխանի ետուն. Հարբ մեր պատմեալ են մեզ քե այս նշանակ է աւետան հրեւսակապէտին, որ ծաղիկ բնծայեաց, սակն, Մարիամու:

Կասարէին եւ այլ սօն մի, եւ կոչին *օրբեն*, որ նշանակէ օր միանակի, որ եր օր համբարձման Քրիստոսի: Եւ սովորութիւն ունէին մինչեւ ցայն օր ոչ գենուլ զգառն, այլ յայնմ աւուր իգառանց զոնս մատուցանել Ասուծոյ եւ բնդունելութիւնս առնել, եւ յայնմ օրէ զմիս գառանց ուտել:

Կասարէին եւ զսօն մի կոչեցեալ *բիսարեկիւրդ*, որ նշանակէ դուսր Ասուծոյ, եւ յայնմ աւուր օրհորդ աղջկունք մի մի հաւս ժողովին, զկերակուրս պատաստէին յաղօթասն իւրեանց, եւ բազմութիւն գնացեալ վայելիին, եւ կոյս աղջկունքն աւետիկն եւ շնորհաւորիկն նոցա քե կոյս Ասուածածնի բարեկենդանն է: Յառաջակալ շարքուն պահս պահէին, եւ իկիւրակի սօնէին զսօն Ասուածածնի, եւ կոչին *բաշխօյեան*, որ նշանակէ Ասուծոյ մայր, եւ ունէին յօրինեալ զգովասանութիւն իվերայ սուրբ Աս-

սուածածնին. եւ յայնմ աւուր երգիին եւ սակին, *բաշխօյեանի Մերիեւաշխոյ, մերիեւակեք, դշեւան, դրդրդրնշ մաշե զկոյս*, որ բարգմանի, մայր Ասուծոյ, մեծ Մարիամ, ոսկեւայիկ, ունիս շաղիկ, քո նախակաղ է լուսնեակ, երկու կողմոց լոյս արեգակ: Բազում այսպիսի գովասանութեամբ պատուէին զսուրբ Ասուածածնին:

Ունէին զսօն մի եւս գոր կոչին *փարութք*, որ նշանակէ շուր ցանելոյ օր, եւ յայնմ աւուր ուրախանային ցանելով իվերայ միմեանց զշուր, գոր առնէին որպէս եւ մեք իսօնի վարդալտառի: Չայս ամենայն սովորութիւնս ցայժմ եւս կասարէն ոման:

Բաց յայսցանէ այժմ եւս ըզսուրբ Գեորգայ եւ սուրբ Յակոբայ սօնս կասարէն եւ պահս պահեն. մանաւանդ սովորութիւն ունէին, եւ այժմ եւս ունին զոնս մատուցանելոյ: Յեղուցանեն զվառեալ մոմերէնս յեղջերս խոյոց եւ եգանց, զաղսան ուտել զուարակաց, եւ զոնեն զնոսա՝ յարեւելս հայելով:

Թող զայս ամենայն. ինքեանք եւս բերանօք իւրեանց վկայեն ըզբիստնեալ ինքեւն իւրեանց իսկըզբան. եւ ինքեւն նոցա բիստնեալ հաստի նաեւ անուամբ երկց աւուրց. նախ՝ զկիւրակին կոչեն *բիսմաք*, որ նշանակէ օր Ասուծոյ. երկրորդ՝ զչորեւաբարին *փարասփիժ*, որ նշանակէ փոքրագոյն պահն.

եւ երրորդ՝ զուրբարն *փարասփիչոյ*, որ նշանակէ մեծագոյն պահն: Երեւի ուրեմն զի պահեալ են իւրաբարնոց երկիցս, եւ չեն գործեալ ինչ իկիւրակի իպատիս Ասուծոյ:

(Շարայարութիւնն յառաջիկայս:)

Չերքեզանայ զբանաւորեալ.

Հ Ի Ե Շ Տ Ա Կ.

Հրեշտակ թեւեր ի մէջ զիշեր ընդ երկին,
եւ մրմրնչէր երգ մեղմազին.
Լուսին, աստեղք եւ գունդք ամպոց օդայած
Ի լուր կային այն նըւագաց:

* * *

Եւ նա երգէր զհանգիստ ոգւոց արգարոց
Ընդ հովանեօք դրախտին ծառոց.
Եւ ըզբարձրեալն առնոյր ի գով զեղեցիկ,
եւ գովութիւնն էր անկեղծիկ:

Չոգի մատաղ գրկեալ բերէր նա յերկիր
Յարտասուաց վայրըս տըխրալիւր.
Եւ ի մատաղն ոգի մնաց ձայնն արվեհի
Լոկ ի խօսից, բայց կենդանի:

* * *

Եւ ընդ երկար տառապեցաւ յաշխարհի
Լըցեալ տենչմամբ հիւանալի.
Ոչ զերկրաւոր տաղտուկ երգով նա երբէր
Փոխանակեաց զերկնիցըն երգ: